

Tonny Schuurs vertelt gruwelijke relaas van Drunense verzetstrijder Henk Romeijn

woensdag 11 maart 2009

Nooit eerder vertelde Vlijmenaar Tonny Schuurs het fatale oorlogsrelaas van zijn stiefbroer Henk Romeijn. Tot afgelopen week.

Tekst Adri van Esch – Foto Hein Kunzler

Henk Romeijnstraat – verzetstrijder, gefusilleerd in 1944. Met strakke witte letters staat het op het helblauwe bordje in de Drunense wijk De Braken 2: Henk Romeijn is een verzetsheld. Tonny Schuurs uit Vlijmen kan het beamen. Hij maakte de gruwelijke strijd die Romeijn in de Tweede Wereldoorlog moest leveren van nabij mee. Nooit wilde hij erover praten. Maar zijn kinderen zeiden: doe het nu maar, pa, maak je hoofd maar vrij. Het valt hem zwaar. In de gezellig ingerichte woonkamer van zijn huis aan het Thorbeckeplein schudt hij moedeloos met zijn hoofd. In de vijf oorlogsjaren heeft hij verschrikkelijke dingen gezien. "Maar ik heb geluk gehad. Ik leef nog." Schuurs wordt deze week 88. Romeijn – Tonny is ervan overtuigd dat je Romeijn schrijft – werd niet ouder dan 22. Tonny en Henk werden stiefbroers toen ze door een Drunens echtpaar werden geadopteerd. De twee aangenomen jongens trokken bijna vijftien jaar met elkaar op. Schuurs zou schoenmaker worden en voltooide zelfs de opleiding daarvoor. Achter de leest heeft hij echter nooit gestaan, want de oorlog brak uit. De stiefbroers besloten allebei in het verzet te gaan, op achttienjarige leeftijd. "Elke week hadden we vergadering. Ieder moest een briefje trekken en de opdracht die daarop stond, moest je uitvoeren. Ik zou het distributiekantoor in Waalwijk overvallen voor bonnen. Henk kreeg de order om een Duitse hoofdcommandant in Nijmegen dood te schieten. Ik heb hem naar het station gebracht. Ik zal het nooit meer vergeten: hij droeg een witte regenjas en stapte om 8.37 uur op de trein..."

Gevlucht

Waar de opdracht van Tonny vrij gemakkelijk lukte, daar faalde Henk. Niet de commandant werd neergeschoten, maar de ongelukkige jonge verzetstrijder zelf. "Die middag om drie minuten over half 1 kreeg ik het onfortuinlijke nieuws te horen: Henk was in de longen geschoten, neergevallen, en door stratenmakers overgeleverd aan de vijand. Ik ben meteen gevlucht, bang dat de Duitsers ook achter mij aan zouden gaan." Schuurs dook onder bij paters, ging vervolgens in dienst bij de stoottroepen in Helmond en vocht zij aan zij met de Engelsen, Polen, Canadezen en Amerikanen tegen de Duitsers. Voor zijn moed ontving de geboren Rotterdammer het Oorlogs Mobiliteits Kruis. Maar daarover wil Schuurs nauwelijks praten; de brute mishandeling en de laffe moord op zijn halfbroer Henk Romeijn, dat is het relaas dat hij eindelijk – na 65 jaar – kwijt wil.

Vergiffenis

"Hoe ze Henk hebben gemarteld, dat is met geen pen te beschrijven. Ze hebben hem in Arnhem publiekelijk te kijk gezet, opgesloten in Scheveningen en uiteindelijk in Vught gek gemaakt. Ze hebben hem in de kokende kalk gegooid, in de gaskamer opgesloten, maar hij heeft nooit namen genoemd." Henk Romeijn schreef alles wat hij meemaakte op vloeitjes waarmee sigaretten worden gedraaid. De dunne velletjes papier werden door anderen, verstoppt in de schaamstreek, mee naar buiten gesmokkeld. "Ik heb me met het idee verzoend dat ik de kogel ga krijgen", schreef Romeijn in het Vughtse concentratiekamp aan zijn pleegouders. "Bedankt voor al het goede in de zestien jaren die ik bij jullie heb doorgebracht. Thans komt het zwaarste: ik moet afscheid nemen. Ik vraag vergiffenis voor al het leed dat ik jullie heb aangedaan. Mijn boeken zijn voor Harrie van de Wiel, mijn tennisracket is voor Jan Willemsse. Mijn kleren zijn natuurlijk voor Moeder. Fotograaf Oudkerk heeft nog een negatief van mij – laat het afdrucken en geef het ieder die mij gekend heeft. De Kapelaan krijgt ook nog de groeten. Ik geef me nu geheel over aan Gods H. Wil. Vaarwel." Op 5 april 1944 werd Henk Romeijn gefusilleerd.

Half Vlijmen

Er valt een lange stilte in huize Schuurs. "Dit heeft lang op mijn maag gelegen, maar nu is het eraf", knikt de krasse, rijzige tachtiger. Met Tonny Schuurs zelf ging het na de oorlog voor de wind. Hij trouwde, ging aan de Burgemeester Zwaansweg in Vlijmen wonen en het paar kreeg twee zonen en twee dochters. Schuurs werd gevangenisbewaarder in Vught, maar hield dat niet lang vol. "Ik kwam daar half Vlijmen tegen." Een voorspoedige carrière bij Lips volgde. Nog jaren is Schuurs 'bij Bernhard en Juliaantje' op de Veteranendag geweest. Maar onlangs zette hij daar definitief een punt achter. "Ik zag er zoveel ellende, een been eraf, half lam. Ik kon er niet meer tegen. Dat is een gesloten boek." Net als het aangrijpende verhaal over zijn halfbroer Henk Romeijn. Het verhaal dat Tonny Schuurs eigenlijk aan niemand wilde prijsgeven. Tot afgelopen week.

[terug]

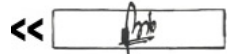
Share / Save

download

Lees hier de krant inclusief alle aanbiedingen (in PDF-formaat) zoals u deze ook in de bus krijgt. Het downloaden kan even duren.

- > Week 10 2016
- > Week 9 2016
- > Week 8 2016
- > Week 7 2016

Bezorgklachten?
Laat het ons weten!

Zoeken...

Zoeken

